

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

DUMINICA A DOUĂZECI ȘI TREIA DUPĂ RUSALII

Joi, 26 octombrie: **Sf. M. Mc. Dimitrie, Izvorătorul de mir**

Nr. 192

22 octombrie — 28 octombrie 2006

Din cuprins:

Evanghelia duminicii Vindecarea demonizatului din ținutul Gherghesenilor

◆ Pelerini la locuri
și momente sfinte:
Mănăstirea Stavnic

2

aruncat de pe țârm în lac
și s-a înecat.

34. Iar păzitorii văzând ce
s-a întâmplat, au fugit și
au vestit în cetate și prin
sate.

35. Și au ieșit să vadă ce
s-a întâmplat și au venit la
Iisus și au găsit pe omul
din care ieșiseră demonii,
îmbrăcat și întreg la minte,
șezând jos, la picioarele
lui Iisus; și s-au înfricoșat.

36. Și cei ce văzuseră le-
au spus cum a fost izbăvit
demonizatului.

37. Și L-au rugat pe El
toată mulțimea din ținutul
Gherghesenilor să plece
de la ei, căci erau cuprinși
de frică mare. Iar El,
intrând în corabie, S-a
înapoiat.

38. Iar bărbatul din care
ieșiseră demonii îl ruga să
rămână cu El. Iisus însă i-
a dat drumul zicând:

39. Întoarce-te în casa ta
și spune cât bine ți-a făcut
ție Dumnezeu. Și a plecat,
vestind în toată cetatea
câte îi făcuse Iisus.

◆ Din tâlcuirea
Evangheliei
Duminicii

3, 4

Sfântul Dimitrie cel Nou

Vineri, 27 octombrie este cinstit **Cuviosul Dimitrie cel Nou**, ale cărui moaște sunt la Patriarhia Română, Sărbătoarea Sfântului Cuvios Părinte Dimitrie Basarabov, este un moment de prăznuire și bucurie deosebită pentru Catedrala patriarhală din București. În fiecare an, sute de mii de credincioși din București, din împrejurimi, dar și din întreaga țară își îndreaptă pașii spre Dealul Patriarhiei pentru a se ruga și a-și pleca genunchii la racla cu moaștele Sfântului, proclamat în timpul Mitropolitului Filaret al II-lea, patron și ocrotitor al capitalei României.

26. Și au ajuns cu corabia în ținutul Gherghesenilor, care este în fața Galileii.

27. Și ieșind pe uscat, L-a întâmpinat un bărbat din cetate, care avea demon și care de multă vreme nu mai punea haină pe el și în casă nu mai locuia, ci prin morminte.

28. Și văzând pe Iisus, strigând, a căzut înaintea Lui și cu glas mare a zis: Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu Celui Preaînalt? Rogu-Te, nu mă chinui.

29. Căci porunca duhului necurat să iasă din om, pentru că de mulți ani îl stăpânea, și era legat în lanțuri și în obezi,

păzindu-l, dar el, sfărâmând legăturile, era mânat de demon, în pustie.

30. Și l-a întrebat Iisus, zicând: Care-ți este numele? Iar el a zis: Legiune. Căci demoni mulți intraseră în el.

31. Și L rugau pe El să nu le poruncească să meargă în adânc.

32. Și era acolo o turmă mare de porci, care pășteau pe munte. Și L-au rugat să le îngăduie să intre în ei; și le-a îngăduit.

33. Și, ieșind demonii din om, au intrat în porci, iar turma s-a

Dimitrie - ocrotitor de cetăți și patron de mănăstiri

Nu foarte departe de Iași, există un așezământ de călugări, Mănăstirea Stavnic. Deși în aceste locuri a existat viață monahală încă din vremea lui Petru Rareș, schitul este cunoscut abia din secolul al XVIII-lea, când a fost întemeiat de medelnicerul Constantin Cocoranu, care s-a călugărit aici, luând numele Calistru. La început schitul a funcționat ca metoc al mănăstirii Sfântul Spiridon din Iași și a funcționat ca schit de călugări până la al doilea război mondial, când a fost distrus de bombardamente, rămânând numai zidurile bisericii.

În anul 1994 mănăstirea a fost reînființată, mica obște de călugări avându-l în frunte pe părintele Protos. Amfian Răgoșcă, stareț inimos, cu multe și frumoase inițiative gospodărești. Astfel, cu fiecare an, mănăstirea își schimbă tot mai mult înfățișarea. Tot aici funcționează și un atelier de prelucrare a lemnului, patronat de Mitropolia Moldovei și Bucovinei.

Hramul mănăstirii este în 26 octombrie - Sfântul Mare Mucenic Dimitrie, Izvorătorul de Mir. Și dacă aveți posibilitatea în această zi de sărbătoare să mergeți la slujbă în cadrul acestui așezământ monahal, veți avea parte de mare bucurie sufletească și de pace spirituală.

Sfântul Mare Mucenic Dimitrie a trăit pe vremea împăraților Dioclețian și Maximian (284-305) și era originar din Tesalonic. Încă de tânăr a fost evlavios și bun învățător al credinței în Iisus. Împăratul Maximian, când a venit în Tesalonic, l-a prins pe sfânt și l-a aruncat într-o temniță, temându-se de dreapta credință a lui Dimitrie. În acele vremuri, de persecuție a creștinilor, Maximian avea un om de încredere, Lie. Acesta îi provoca pe toți tinerii creștini la luptă, învingînd de fiecare dată.

Un oarecare tânăr creștin, Nestor, a mers la Sfântul Dimitrie, rugîndu-se de acesta să se roage lui Dumnezeu, pentru a izbîndi. Dimitrie l-a însemnat pe frunte cu semnul crucii. Nestor l-a răpus pe Lie, fapt care a condus la uciderea, cu sulite, a lui Dimitrie. Apoi, din porunca împăratului a fost tăiat și capul lui Nestor.

Prin mijlocirea Sfântului Dimitrie și a moaștelor sale, s-au făcut multe minuni. Pe mormântul lui, în Tesalonic, s-a zidit o

biseriță. Suferind de o boală gravă, Leontie, guvernatorul Iliricului, a venit la Tesalonic și s-a culcat pe mormîntul Sfântului și îndată s-a vindecat. Drept recunoștință, Leontie a zidit două biserițe în cinstea Sfântului Dimitrie, una la Tesalonic, pe mormîntul mucenicului, alta la Sirmium. În biserica din Tesalonic s-au așezat moaștele Sfântului, în 26 octombrie 413. Când au fost scoase sfintele moaște pentru a fi așezate în noua Biserică din Salonic, acestea erau neputrezite și din ele a curs un mir cu miros

“Fericit este cel care se face util prin ajutorul dat”.

Proverb latin

plăcut, de care s-a umplut tot orașul. Astfel, după moartea sa, moaștele Sfântului Dimitrie au făcut multe minuni și uimitoare tămăduiri, el fiind cinstit de-a lungul timpului ca protector al orașului Tesalonic. Mulți bolnavi s-au vindecat atingînd moaștele.

Mai sînt pomeniți, tot astăzi, Sfinții Mucenici Artemidor și Vasilie, Sfînta Muceniță Leptina, Sfîntul Mucenic Glicon și Cuviosul Mucenic Iosif.

De asemenea se mai amintesc marele și groaznicul cutremur, din Constantinopol, petrecut în timpul împăratului Leon Isaurul, pe data de 26 octombrie, precum și mutarea icoanei slăvitului.

Anca-Mihaela Fasolă

Din tâlcuirea Evangheliei Duminicii - Sfântul Vasile cel Mare

Dacă toate sunt de la Dumnezeu, cum e cu putință ca răul să derive din bine ? Nici urâtul nu derivă din frumos și nici viciul din virtute. Citește Cartea Facerii lumii ! Vei găsi acolo scris că *“toate erau bune și bune foarte”* (Facere 1, 31).

Deci răul n-a fost creat împreună cu cele bune. Dar nici creaturile spirituale, făcute de Creator, n-au fost aduse la existență amestecate cu răul.

Dacă în momentul creației, creaturile materiale nu au avut în ele însele răul, cum ar fi putut creaturile spirituale, care se deosebesc atît de mult de cele materiale, și prin curățenie și prin sfințenie, să aibă vreo părtășie cu răul ?

Cei care cercetează unele ca acestea să răspundă la următoarele întrebări: De unde vin bolile ? De unde beteșugurile trupului ? Că nu se poate spune că boala este necreată, dar nici că este creație a lui

**Mare apărător te-a aflat
întru primejdii lumea,
purtătorule de chinuri, pe
tine cel ce ai biruit pe
păgâni. Deci precum
mândria lui Lie ai surpat și
la luptă îndrăzneț ai făcut
pe Nestor, așa, Sfinte
Dimitrie, pe Hristos
Dumnezeu roagă-l să ne
dăruiască nouă mare milă !**

Troparul Sfântului
Mare Mucenic Dimitrie

Dumnezeu. Nu ! Ființele au fost create cu o structură naturală potrivit firii lor și au fost aduse la viață avînd desăvârșite toate mădularele; se îmbolnăvesc atunci când își pierd starea naturală de viețuire; își pierd sănătatea sau printr-o viețuire rea, sau dintr-o pricină oarecare ce aduce îmbolnăvirea trupului. Deci Dumnezeu a făcut trupul, nu boala; a făcut sufletul, nu păcatul; sufletul se înrăiește când se îndepărtează de starea lui naturală.

- Dar în ce constă pentru suflet binele pe care îl avea înainte de a se înrăi ?

- În aceea că era aproape de Dumnezeu și unit cu El prin dragoste. După ce sufletul a căzut din această stare, a fost stricat de fel de fel de boli.

- Dar, pe scurt, pentru ce sufletul primește răul ?

- Pentru că este înzestrat cu voință liberă, unul din titlurile de glorie ale ființelor înzestrate cu rațiune. Slobod de orice constrîngere și creat de Creator cu voință liberă— pentru că a fost

Răul este o realitate și efectele lui se văd răspândite din belșug de-a lungul întregii vieți. De unde-și are, dar, existența, dacă răul nu-i nici necreat, nici creat ?

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Publicație editată de parohia TOMA COZMA
Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554,
Iași, tel/fax 211 273,
e-mail: margineanu@mail.dntis.ro
Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844
Secretar redacție: Vasilica Onofrei, tel. 0741 706 602

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank

Cu respect vă aducem la cunoștință faptul că, datorită numărului mare al cititorilor bibliotecii parohiale, a varietății preferințelor și solicitărilor acestora, dorim să îmbogățim numărul publicațiilor noastre cu altele noi. În acest scop, apelăm la bunăvoința dv. și generozitatea creștină, așteptând **DONAȚII ÎN CĂRȚI (din domeniul religios în primul rând dar și din alte domenii ce intră în sfera culturii generale)** sau **SPRIJIN FINANCIAR** pentru a reuși să ne bucurăm și pentru această împlinire.

Vă mulțumim pentru înțelegere și receptivitate, având totodată convingerea că nimic din ceea ce facem pentru Dumnezeu nu rămâne fără răspuns !

Detalii și informații puteți obține apelând Oficiul parohial sau Secretarul de redacție, care vă stă la dispoziție în fiecare duminică, după Sfânta Liturghie.

Din tâlcuirea Evangheliei Duminicii— Sfântul Vasile cel Mare

(continuare din pagina 3)

făcut după chipul lui Dumnezeu, sufletul concepe binele, cunoaște desfătarea ce vine din săvârșirea binelui; are capacitatea și puterea de a-și păstra starea sa naturală, dacă stăruie în contemplarea binelui și în desfătarea bunătăților spirituale; dar are și capacitatea de a se îndepărta uneori de bine; aceasta I se întâmplă când, săturat de desfătările cele duhovnicești, ca îngreunat de somn și alunecat de la cele de Sus, se amestecă cu trupul, spre a se desfăta cu plăceri rușinoase.

Odinioară Adam era sus nu în ce privește locul, ci prin libertatea voinței sale; când, îndată ce I s-a dat viață, și-a aruncat privirile spre cer, s-a bucurat de cele văzute și a iubit nespuse de mult pe Binefăcătorul său, Care-l dăruise desfătarea vieții veșnice, îl așezase în lumina paradisiului, îi dăduse aceeași stăpânire pe care o aveau îngerii, îl făcuse să aibă același fel de viețuire cu arhanghelii și să audă glas

dumnezeiesc. Pe lângă toate acestea, era sub paza lui Dumnezeu și se desfăta cu bunătățile Lui. Dar iute s-a săturat de toate aceste bunătăți; și, ocărând oarecum sașiul, a preferat frumuseții spirituale ceea ce părea plăcut ochilor trupului și a prețuit mai mult săturarea pântecelui decât desfătările cele duhovnicești. De aceea, a fost izgonit îndată din rai, a pierdut acea viețuire fericită și a ajuns păcătuit pentru că a întrebuițat rău voința sa liberă și a murit din pricina păcatului, "că plata păcatului este moartea" (Rom. 6, 23). Cu cât se depărta de viață, pe atât se apropia de moarte. Că Dumnezeu este viață, iar lipsa vieții, moarte. Deci Adam, prin depărtarea sa de Dumnezeu, și-a pricinuit moartea, potrivit celor scrise: "Iată, vor pieri cei care se depărtează de Tine" (Ps. 72, 26). Astfel, nu Dumnezeu a creat moartea, ci noi, prin voința noastră rea, am atras-o asupra noastră. Pentru pricinile de mai

sus Dumnezeu a îngăduit desfacerea trupului, ca să nu se păstreze pentru noi nemuritoare boala (locul acesta a inspirat pe autorul molitfei celei mari de la slujba înmormântării), întocmai ca un olar care nu vrea să bage în foc un vas de lut stricat, înainte de a îndrepta, prin refacerea lui, stricăciunea pe care o are.

Lui Dumnezeu nu-I este dragă fapta săvârșită prin constrângere, ci aceea săvârșită prin virtute.

iar virtutea se îndeplinește prin libera alegere; iar aceasta depinde de noi, și ceea ce depinde de noi e tocmai liberul arbitru.

Sfântul Vasile cel Mare, *Omilii și cuvântări*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2004